



STICHTING DE "GEKKEN"KRANT  
 POSTBUS 3286 Amsterdam  
 postgiro 3058.334  
 gemeentegiro R11.111  
 TELEFOON: 020-792620, dinsdagsavonds  
 van 20.30 tot 22.30 uur.



#### Bijdragen

Bert Prinsen  
 Anny van Berkel  
 Diebold Hepp  
 JAC Groningen  
 Werkgroep Tettelaar-Van Huizen, Tilburg  
 Gerrit Jebbink  
 Bewonersraad "Vogelzang" Bennebroek  
 Prof. Trimbos  
 Mannie Kars  
 K.H.J. Wilhelm  
 Paul Brink  
 Jeanne de Roode  
 Mirna Wellemond  
 Kabal Den Haag  
 Anne-Marie Andriessen  
 R.A. Mustert  
 Jan Peter Bes  
 Gerard de Winter  
 Hans Koekoek

#### MEDEWERKERS:

Bert Bakker  
 Helmi Goudswaard  
 Martine Groen  
 Hans Kooijman  
 Andries de Nooi  
 Anke Poortinga  
 Jaqueline van der Post  
 Flip Schrameijer  
 Frits Spangenberg  
 Herman Smitskamp  
 Gerard van der Zandt

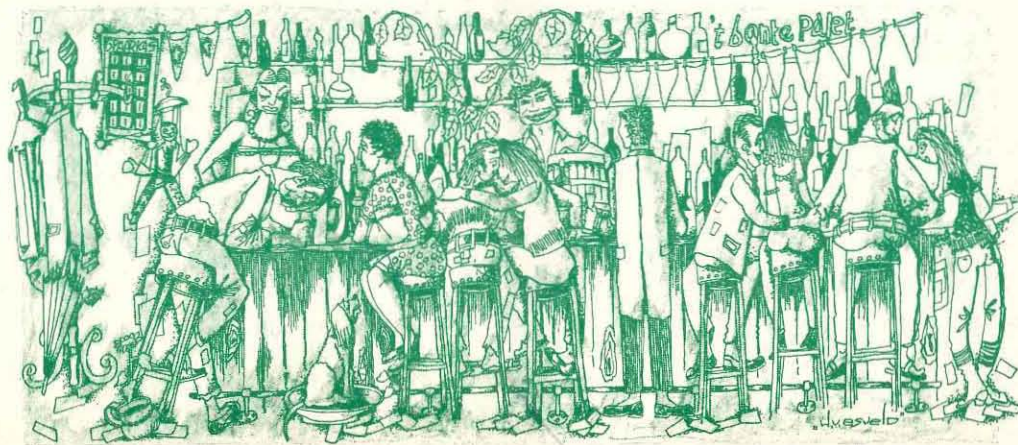
Losse nummers f 2,50  
 Abonnement f 15,00 minimaal  
 als U het kunt missen f 25,00 of meer;  
 we kunnen dan meer kranten in de  
 inrichting verspreiden.

Deze krant wordt gemaakt voor en door gekken. We plaatsen in principe alle brieven, gedichten, fantasieën, uitspraken in interviews, discussiestukken e.d., die U ons stuurt of vertelt. We vinden het belangrijk dat mensen, die gek genoemd worden, alles wat ze beleven, bedenken of fantaseren kunnen uitwisselen. Hetgeen gepubliceerd is gaat een eigen leven leiden, U bent daar verantwoordelijk voor als U ons kopij stuurt. Als U beschuldigingen uit jegens personen of instellingen, moet U daar zelf de eventuele konsekwenties van dragen. Maar laat dat de pret niet drukken.

De redactionele stukken zijn voor onze verantwoording. We proberen daarin zo eerlijk mogelijk onze mening over een aantal zaken te geven. Op deze mening kunnen wij aangesproken worden.

Op alle soorten stukken is kritiek mogelijk en gewenst. Diskussie is de bedoeling. Het gaat er tenslotte niet om zoveel mogelijk leed te registreren, maar door het openbaar en gemeenschappelijk te maken het leed op te heffen.

Er blijven altijd mensen, die door hun onleesbare handschrift grote onduidelikheden kreëren. Anderen stellen vragen, alsof wij een dokumentatiecentrum zijn. Al onze belangrijke dokumentatie komt in de krant, dus alle skriptieschrijvers kunnen oude nummers opvragen (door een veelvoud van f 3,50 over te maken en de gevraagde nummers worden binnen een week opgestuurd).



# OLD TIMES



De goeie, ouwe "Gekken"krant is weer terug. We hebben ons een tijd op de achtergrond gehouden, omdat we vonden dat die lui van de NASA er maar eens flink tegenaan moesten met hun actie om de elektroshock af te schaffen. Het spreekt trouwens vanzelf dat we lid zijn van die beweging. U ook?

Dat was voorlopig de laatste keer dat de "Gekken"krant zoveel plaats beschikbaar stelde aan deze aktiegroep. Dat wil echter niet zeggen, dat er niets meer gebeurt, integendeel: de NASA zet onverminderd haar werk voort. Net zolang tot het doel (afschaffing van elektroshock) bereikt is. Nog steeds kunt U aan en deze aktie ondersteunen.



Verder is deze krant geheel gevuld met brieven van lezers, want die bleven ons natuurlijk gewoon doorschrijven. Een brievennummer dus.

Bij het lezen en persklaar maken van al die brieven ("Hebben we wel genoeg ruimte in de krant voor al die brieven?" "Welke zullen we persoonlijk beantwoorden, welke niet?") viel ons weer op, hoeveel verschillende soorten brieven ons worden toegestuurd. Sommige zijn heel duidelijk. Bijvoorbeeld kritische brieven, waarin iemand vertelt wat hem of haar in de inrichting is overkomen. Mede-patiënten hebben daar vaak steun aan als ze merken, dat persoonlijke ervaringen ook bij anderen voor blijken te komen. Ervaringen, waarvan je eerst denkt dat die voornamelijk met je eigen "gekke" te maken hebben, worden vaak opeens veel "geldiger" als je merkt, dat anderen die zelfde ervaringen ook hebben. Dan merk je namelijk, dat nog meer mensen in het zelfde schuitje zitten als jij. En tenslotte moet je dat eerst van elkaar weten, voordat je kunt beginnen aan een wijziging van de koers.

Bij andere brieven is vaak veel onduidelijker wat je daar nu als lezer mee aanmoet. In dit nummer staat bijvoorbeeld een brief van iemand die schrijft over faliische houwitsers en vagina's als kanonnenvlees. Bij het uittikken van zo'n brief voor de krant denken wij: "Wat zou die schrijver daar nu mee willen zeggen? Dat hij het daar moeilijk mee heeft? Of is hij gewoon maar achter zijn schrijfpapier gaan zitten en heeft hij toen zijn gedachten maat wat laten ratelen?" De oorspronkelijke bedoeling van de "Gekken"krant is, dat lezers op elkaars brieven kunnen reageren. Maar op iemand, die doorratelt, kun je soms alleen maar reageren met: "Jou op! Ik begrijp er geen bal meer van!"

Als redactie voelen we ons soms best wel tot zo'n reaktie geneigd. Tot nu toe hebben we dat echter niet gedaan, en de betreffende brief gewoon geplaatst. Maar we vinden het af en toe best wel een probleem. Tenslotte schrijft iemand niet voor niets een brief, denken we dan, en wil hij of zij er het liefst antwoord op krijgen.

Wat vindt U ervan, beste lezers en schrijvers?

# ST JORIS

"Uit de lucht gegrepen nonsens" was het antwoord van de ex-geneesheer-direkteur P. van Wirdum, toen de "Gekken"krant (nr. 7, december 1974) een aanklacht deed over de wantoestanden in het Sint Joris Gasthuis te Delft. "Er wordt een hetze tegen ons gevoerd", reageerde dezelfde P. van Wirdum, toen de "Gekken"krant (nr. 9, april 1975) met duidelijk omschreven klachten kwam, die resulteerden in vragen in:

- Gemeenteraad van Delft (Wolf, PPR);
- Provinciale Staten (Blaauw, PSP, Tilanus, PPR);
- Tweede Kamer der Staten Generaal (Van der Lek, PSP, Coppes, PPR).

Delft's burgemeester Oele, wethouder Kroon en GG & GD-direkteur v.d. Zanden gingen braaf met regenten en direktie van Sint Joris praten en zagen toen geen aanleiding voor een nader onderzoek.

Ook in de Provinciale Staten van Zuid-Holland werd weinig bereikt; hier ging de heer Eijsink (voorzitter van de vaste commissie voor volksgezondheid) praten met staf, direktie en regenten. Hij zag geen verschil tussen Joris en soortgelijke inrichtingen, maar raadde Van Wirdum aan alle problemen in openheid op tafel te leggen. Van Wirdum zag geen problemen, dus er werd niets op tafel gelegd.

In de Tweede Kamer zouden de vragen worden beantwoord door staatssecretaris Hendriks, die zelf niet zo veel weet en dus afhankelijk is van wat zijn adviseurs hem influisteren. Zijn kommentaar op de wantoestanden in Joris duurde dus heel lang, omdat de Inspektie voor Geestelijke Volksgezondheid alle klachten moest bestuderen. Die inspekteur moest dus onderzoeken, of hij de afgelopen jaren wel goed genoeg had gecontroleerd. Ook hier bleef de inspektie in gebreke, met als gevolg dat Hendriks een schandelijk oppervlakkig, doorzichtig antwoord op de vragen gaf (zie "Gekken"krant nr. 13, december 1975).

De klachten hielden aan en wij hadden nauwelijks iets anders bereikt dan dat de alleroudste afdelingen gesloten werden en dat de geneesheer-direkteur Van Wirdum (wegens ziekte!) was vertrokken.



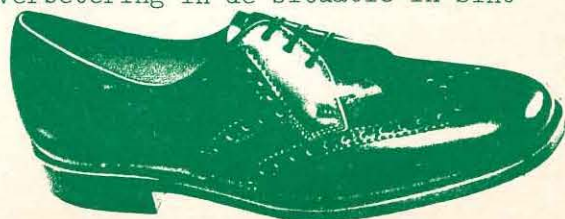
## PSYCHIATER STOLK GEEFT TYPISCHE REAKTIE

Omdat het bleef rommelen en geen gek zich meer in Joris wilde laten opnemen, benoemden de regenten een advieskommissie ad hoc om de klachten te bestuderen. Na anderhalf jaar publiceerde deze commissie een rapport van ruim 60 pagina's, waarin nota bene nagenoeg al onze klachten worden bevestigd. Klachten over de leefomstandigheden en gebrekkige behandeling van patiënten, de geneesheer-direkteur, die als mens en als manager tekortkomingen had, de rentmeester die te veel bevoegdheden heeft, het onduidelijke personeelbeleid, de verwaarlozing van chronische patiënten, de gebrekkige communicatie tussen artsen en verpleging: kortom, vanaf de vijftiger jaren liep Sint Joris al sterk achter bij andere inrichtingen.

Een aardig resultaat, hoewel de commissie een aantal zaken niet heeft gevonden, omdat zij het onderzoek niet zo grondig heeft aangepakt als de "Gekken"krant dat deed. Het rapport doet echter geen uitspraak over de huidige situatie, omdat het onderzoek ruim een half jaar geleden werd afgesloten.

Tegenwoordig is de heer Stolk geneesheer-direkteur van Sint Joris, wij leerden hem al kennen toen hij ons had beledigd in een interview in Vrij Nederland. Na een oproep in de krant kregen wij een aantal klachten over hem en ook vanuit Delta-Ziekenhuis hoorden wij negatieve ervaringen met Stolk. Stolk wil daarom niet met ons praten. Tijdens een perskonferentie bij de presentatie van het rapport vroegen wij, of de chronische patiënten allen een behandelplan hadden en zo nee, wanneer hij dat meende te kunnen realiseren. Op deze vraag wilde en kon hij geen antwoord geven. Ook zijn autoritair optreden tegen progressieve docenten, die op staande voet werden ontslagen omdat zij een ex-patiënte over haar ervaringen wilden laten vertellen aan leerling-verpleegkundigen, is niet bemoedigend.

Na jaren oponthoud hebben wij gelijk gekregen wat betreft de klachten, maar voor een beter lot van de patiënten moeten wij bikkelhard verder strijden, stap voor stap komt er verbetering in de situatie in Sint Joris.



# B R I E V E N



god en sex god en sex god en sex

In deze rubriek plaatsen we brieven van lezers uit inrichtingen. Soms korten we die wat in, omdat anders de krant te vol wordt. Soms schrijven we ze zelf terug. Maar censuur, daar doen we niet aan. Dat betekent, beste schrijver, dat moeilijkheden die ontstaan omdat Uw brief geplaatst werd, voor Uw eigen rekening zijn. En dat betekent, beste lezer, dat U best eens iets tegen zult komen, dat volgens U niet waar is. Het is Uw zaak, om daar een brief tegenin te schrijven!

uoffs 172694

## VERBORGEN GESLACHTSDEEL

Weet U dat komkommerzaad door de Zon gewekt wordt, en dat Zaad door de Eikel gewekt wordt, dat de zon de Bermuda-stranden zuivert van alle kleding en badpakken, de zon verleidt de kantoormensen tot pure nudisten. Kleding en schoeisel en voorhuiden en schaamtefrustraties. Psychiaters hebben een droge zak, gevuld met gifpoeder en antipotente verdelmiddelen.

Dat oorlogen uitgevoerd worden met falisch materiële propeschietters, zoals bazoeka's en stenguns, eikelvormige poluties als bommen en verleidingcampagnes als gifgassen, rookgordijnen en politiek, militaire rendez-vous om ontmoetingen te arrangeren tussen fallische houwitsers en vaginaal kanonnenvlees.

Bruiloften vieren de militaire despoten en bewindhebbers door hun kanonnenzaad te verschieten op burgerwoningen en russische christenen, argentijnse liberalen en braziliaanse indianen, zuid-amerikaanse negers. Hun bruiloftszalen zijn de interneringskampen, de negergetto's, de folteringscellen van de geheime politie. Die haar seksuele kracht misbruikt door sadistische aarandingen en afslachtmethoden.

Het russisch kommunisme is zo gewelddadig en sinister, zo goor en sadistisch, dat de geheime politie als een verborgen geslachtsdeel haar destructieve potentie wil ontplooiën over de bruik van de hele wereld. Door hun geniale misbruikte seksuele potentie hebben zij met de nazies de langste kanonnenlopen uitgevonden om de wereld vrouw er onder te houden en te krijgen.

Weet U, dat het hoofd van de Nederlandse Inlichtingendienst (B.V.D.), de heer Lecrafous, mij onder een kopje koffie in de foyé van de Tweede Kamer vertelde, dat hij ook uit Borne kwam, Azeloo, bij het Deldense Bos? En dat daar ook meneer Assen, hoofd van een Christelijke school, woont, die weer relaties met ons heeft in Assen? Lecrafous betekent: U bent van het kruis. En in Azeloo galmt het van de kruisridders; er staat een retraitshuis van de paters Dominicanen, waar Jan de Quai ook geweest is voor hij minister-president werd. Je hebt er een jongensinternaat van de Jezuïeten, en verderop een geheimzinnig klooster van de geschoeide Karmelitessen, waar ik een keer langs reed om honderd gulden op te brengen voor het missiewerk, en de Abdes vertelde mij, dat er net een zuster uit Brazilië was gearriveerd om missiegelden in Nederland in te zamelen.

En vlak bij Azelo en Borne ligt het rustiek bosrijke Hertme, waar de passiespelen gehouden worden, die nu echter niet meer door kunnen gaan omdat regisseur kapelaan Bosboer is overleden, maar wel staan met Kerstmis zijn levensgrote beelden van herders en Maria aan de ingang van de kapel, getooid in prachtige glanzende habijten en speelt de bandrecorder in de winterkou serafijnse muziek. Als de kapel uitgaat, knielen de meeste oude boeren en boerinnen voor het kerkhof om hun voorgelacht te herdenken. Is het U ook opgevallen dat een fluit rond is en w.c.-papier in ronde rollen afgerold wordt voor gebruik?

Kent U Uw eigen levensrol, en weet U dat Uw fysiek-geestelijke levensrol het seksuele geslachtsdeel is? Waarin alle wetten en signalen overgeplant worden als door een hypersensitieve seismograaf? De seksuele energie is de vulkanische levens-energie van de mens en de mensheid. Wordt zij niet goed begrepen en gehanteerd, dan zal zij de intelligentie verstoren en verwoesten, wat in oorlogen tot uitdrukking komt.

Publiceren is geestelijk-fysiek voortplanten. Overal wordt gepubliceerd en overal is de drift en de behoefte om zich uit te drukken en weg te schenken. Overgave in geestelijke zin is de meest religieuze direkte oerbehoefte van Kommunikatie. Is deze overgave niet totaal, maar wordt zij misbruikt voor egoïstische doeleinden, dan slaat de seksuele energie en intelligentie als een tegengestelde boemerang terug in de vorm van geweld en vervolging, jaloezie en haat.



## JAN EN JOS TUTTELEN ER OP LOS

Over dat stukje in Uw krant nr. 20 over de kloof tussen voor- en achternaam in Wolfheze ben ik het niet eens. Want zowel broeders als zusters worden er wel degelijk bij hun voornaam genoemd, en nog wel zonder broeder of zuster, dus gewoon Jan, Jos, enz. Daar is echt geen kloof tussen te vinden.

In de maatschappij, zoals dat genoemd wordt, wil de één meneer en de ander mevrouw genoemd worden. En dat het ziekenhuis van de maatschappij wordt afgesloten is ook kolder, het ligt namelijk

midden in het dorp, centraler kan het naar mijn mening niet. Je kunt er alle kanten op, binnen 7 à 8 minuten ben je in Arnhem, Eden, enz. Maar dat ligt toch wel aan de mensen zelf, of je van je vrijheid kunt genieten, en als je echt wilt, kun je dat daar erg goed, maar je moet natuurlijk zelf meewerken. Want je komt niet zo maar in Wolfheze terecht, dan is er wel iets mis, dat kan. En de persoon, die het als een opbergplaats ziet voor mensen, had op twee punten moeten letten: ten eerste: hij of zij had ervoor moeten zorgen dat hij er niet was gekomen of zo gauw mogelijk trachten in de maatschappij terug te keren. In het algemeen wat je hoort van andere ziekenhuizen dan vind ik dat er over Wolfheze nog niet zoveel te klagen is. Zowel dokters als personeel staan altijd voor je klaar. Dat is mijn mening. Er zitten af en toe wel kleine foutjes in, maar dat is overal wel, vind ik. Ik weet dit uit eigen ervaring, want mijn man is in Wolfheze en kan nog niet voorgoed naar huis, maar hij en anderen genieten alle vrijheid om overal alleen naar toe te gaan. Maar er zijn misschien uitzonderingen, maar positieve dingen mogen ook wel eens aan het licht komen. Vele groetjes aan personeel Wolfheze, vooral paviljoen Schoonoordt.

## EN DE REDAKTIE PRUTTELT TERUG

Wij vinden het heel prettig als mensen reageren op wat ze in de "Gekken"krant lezen. Omdat er in deze brief een aantal dingen staan, waar wij het niet mee eens zijn, de volgende opmerkingen:

1. Wolfheze is een grote inrichting met verschillende paviljoens. Iedere inrichting heeft slechte en soms enkele "goede" paviljoens. Geen wonder, dat er vaak tegenstrijdige berichten over een bepaalde inrichting komen. Wij vinden dat ook heel goed. Misschien nemen de slechte afdelingen of paviljoens dan eens een voorbeeld aan de relatief goede paviljoens.
2. Als iemand zegt, dat een psychiatrisch ziekenhuis van de maatschappij is afgesloten, wordt niet in de eerste plaats bedoeld afgesloten door hoge muren, een gracht of ver weg van stad of dorp, maar meer in figuurlijke zin. Een psychiatrische inrichting is afgesloten van de buitenwereld, doordat er heel andere regels gelden dan wij in de "maatschappij" gewend zijn. Denk maar eens hoe je voor alles en nog wat toestemming moet vragen en het gebrek

aan privacy binnen de inrichting. Vaak is er nog zoveel onvrijheid, dat het moeilijk wordt van het kleine beetje vrijheid dat je krijgt toegemeten te genieten.

3. Zorgen, dat je niet in een psychiatrische inrichting komt, is ook makkelijker gezegd dan gedaan. Hoe is het met Uw man? Laat hem eens schrijven.
4. Natuurlijk staan dokter en personeel altijd voor patiënten klaar, dat wisten ze toen ze dit beroep kozen. Zodra wij merken, dat ze niet altijd klaar staan, hebben wij het recht heel erg boos te worden en dat doen we dan ook.



## ZON & SCHILD DEEL 1

Ik was 16 jaar en werkte bij een houthandel in Utrecht, alles ging redelijk normaal. Tot ik erachter kwam, dat ik recht had op een dag school in de week. Mijn baas wou niet dat ik ging. Ik ging toch en stond dus op straat. Geen enkele uitkering, het was in de proefperiode. Ik deed alle mogelijke moeite om werk te vinden. Tijdens deze periode begon het. Mijn moeder ging naar de huisarts en kreeg een verwijskaart voor een S.P.D. voor jeugdigen. Ze had een paar gesprekken met hem. Wat er precies besproken is, weet ik niet. In april mocht ik een keer tje mee. Ik heb toen een half uurtje met hem gesproken, mijn moeder werd erbij gehaald en Dr. Mussert zou de diagnose vertellen. Ik was inactief, ik zou medicijnen krijgen en mocht over 14 dagen terugkomen. De pillen hielpen niet. "Ja", zei Dr. Mussert, "dan zit er niets anders op dan een opname in een inrichting, wil je dat?", vroeg hij. Ik wist verdomme niet eens wat dat was. Ik zei dus ja en amen.

Goed, op 14 juni 1971 was het zover, mijn moeder en een tante begeleidden me naar Zon en Schild. Naar Larixhof, om precies te zijn. Afscheid nemen, in bad onder toezicht, terwijl ik net thuis onder de douche was geweest. Dat zei ik, maar regel is regel. Gesprek met de hoofdverpleging, de heer Gils. "Je haar is wel lang, de kapper is er net." "Ga heen met je kapper, ik kan dat zelf wel beslissen." "Goed, goed", zei hij, "ga voorlopig maar in bed." We gingen naar de zogeheten ziekenzaal. Een bos sleutels kwam daaraan te pas. Ik vroeg nog voor hoe lang ik moest liggen, maar er kwam geen antwoord op. Ik had een leuk uitzicht aan de overkant lag namelijk iemand die de kontrôle over zijn zenuwstelsel verloren had. Net een grote baby. Mijn God, dacht ik, is dat een toekomstbeeld van mij? Ik lag zo'n 3 weken op bed, terwijl ik allerlei onderzoeken moest ondergaan. Al die tijd had ik geen gesprek met Dr. Verburgt.

Als hij kwam, vroeg hij: "Hoe gaat het?" Het legioen antwoordde in koor: "Goed, dokter". Soms vroeg hij iets aan een patiënt. Als het slecht ging, maakte hij er werk van, meer medicijnen of onderzoek door een ko-assistent. Het eerste halfjaar gebeurde er weinig. Ik kreeg geen medicijnen, een reden om hoera te roepen. Ik was wel de enige. Na een half jaar werd ik overgeplaatst naar de zieken-dagzaal, maar daar de volgende keer meer over.

## DE BOSJES ROND WALESTEIN

Ik ben 40 jaar, getrouwd, en heb 5 kinderen. Ik zal proberen te vertellen, hoe ik in Delta terecht kwam.

Door 'n ongeluk in de haven, waarbij mijn been half afgereden was, heb ik ongeveer twee jaar thuis op de bank voor het raam doorgebracht. En uit verveling ben ik toen gaan drinken, want hobbies had ik niet. Toen mijn been beter was, was ik verslaafd aan de alcohol.

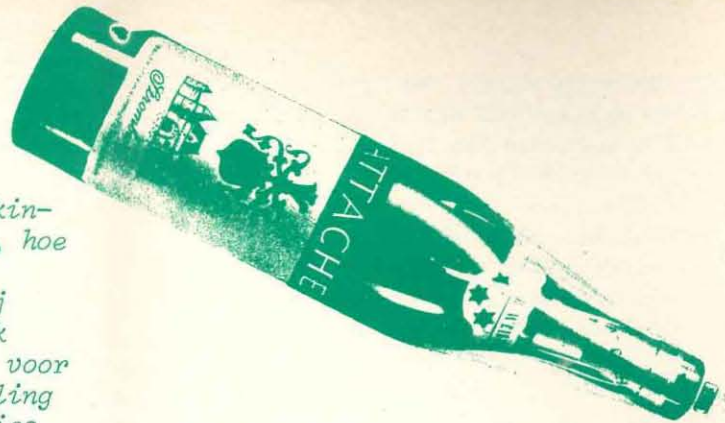
Als ik dronken was, dan was mijn hele familie bang, want dan was ik erg agressief. Dat kon zo niet langer, dus werd opname in Delta voorgesteld door een psychiater van de GGD. Dit is ongeveer 4 jaar geleden.

Ik ben driemaal opgenomen geweest, bij elkaar 1 jaar, in Delta. Het paviljoen, waar ik kwam, heet Walestein. Ik werd ingeschreven door een leerlingverpleger. De eerste dag dat ik daar was is een vreemde ervaring. De meeste patiënten lopen daar op de zalen en gangen maar duf heen en weer (ijsberen).

Na een paar dagen had ik daar geen last meer van, want toen liep ik zelf ook zo, helemaal versuft van de medicijnen. Verschillende patiënten vroegen mij, waarom ik opgenomen was. Toen ze dat wisten, konden ze me wel aan drank helpen. Dat werd dan boven opgedrongen, want daar kwam het personeel niet zoveel. De dokter had me 3x10 valium voorgeschreven, daar zou ik lekker rustig van worden. Toen dat niet hielp, werd het 3x25 librium. Na enkele weken ging dat over op 3x100 largactil. Ik heb nog zo een stuk of zes andere medicijnen gehad. En op den duur wist ik niet meer waar ik was en wat ik deed. En dan die drank er nog bij.

Na een paar dagen binnen blijven mocht ik vrij wandelen. Toen mijn vrouw op bezoek kwam was ik zo dronken als een eend. Mijn vrouw vroeg aan de dokter, hoe dat kon. Die zei, dat daar geen sprake van was, maar dat dat door de medicijnen kwam, en er was geen discussie over mogelijk. De kantine voor het ziekenhuis ging ik veel naar toe. Daar kon je allerlei drugs kopen. Het begon met hash, dat werd later lsd. Toen kwamen de angsten. Ik zag bomen de weg op komen lopen en bussen van 100 m voorbij rijden.

Het verplegend personeel wist daarvan, maar zei weinig. Op een nacht werd ik wakker van gekreun naast me. Ik ging kijken. Een jongen die naast mij sliep had zijn polsen doorgesneden. Alles onder het bloed. Gelukkig heeft hij het overleefd, wat met



een andere jongen niet het geval was. Op een avond was ik dronken en vervelend. Ik werd door 8 broeders opgepakt en in de isoleercel gegooid en kreeg spuit na spuit. Ik heb daar 2½ dag ingezet, poedelnaakt, met alleen een matras. De broeders en zuster stonden steeds voor de deur te kijken en te lachen. Mijn vrouw heeft me daar uit laten halen toen ze op bezoek kwam. Ik heb bijna drie dagen niet kunnen lopen van de pijn in mijn benen van het spuiten. Ik word nu nog soms gillend wakker, omdat ik dat nooit vergeten kan. Ik ging na een tijd 's morgens gewoon naar huis en kwam dan 's avonds weer terug. Daar is nooit wat van gezegd. Als je maar rustig was. Zo was ik meer thuis dan in Delta.

Ik heb meegemaakt, dat ik pillen moest slikken, waarvan ik een scheef gezicht kreeg en liep te kwijlen, net of ik spastisch was. Dat werd dan met een tegenspuit weggewerkt.

Met etenstijd rond 12 uur stonden de broeders en zusters achter de deur als kopmeewuven het eten van patiënten, die niet aanwezig waren, op te schrokken. Er was een broeder, die les gaf in zelfmoord tegen mij. Hij vertelde: "Als je in een badkuip met warm water ging liggen en dan je polsen doorsneed, dat je er dan niets van merkte". Ik ben blij, dat ik dat lef nooit gehad heb, al heb ik het wel honderd keer willen doen. Ik was 's nachts veel wakker, dan was ik doodsbang. Als je dan om hulp vroeg zeiden ze, dat dat aanstellerij was. Mijn vrouw had ongeveer f 2500,- gespaard, dat heb ik allemaal opgemaakt aan drank en drugs.

Ik heb twee broeders meegemaakt, die dat allemaal niet meer konden verwerken, die zijn daar weggelopen en hebben ontslag genomen (Ton Hulsman en Wilfried van Goetem).

Er kwamen daar mensen op bezoek, die helemaal van streek waren toen die zagen, wat daar allemaal gebeurde. Daarom kwam het meeste bezoek in de kantine.

Ik ben eens weggelopen en was al drie

dagen thuis. Mijn vrouw belde op en de dienstdoende zei, dat het met mij goed ging, want hij had me nog net gezien. Als ik op stap was geweest, klom ik 's nachts over het hek en ging 's morgens gewoon naar binnen. Ik verzon wel een smoes.

Rond Walestein zijn veel bosjes. Als je daar eens gaat kijken, wat een lege drankflessen daar liggen, geloof je het.

Er is nog veel meer gebeurd, maar dan moet ik namen van patiënten noemen en die krijgen er alleen maar last van. Wat ik in Delta mee heb gemaakt gun ik niemand, en ik hoop dat die toestanden daar gauw veranderen.

Ik ben van dit schrijven doodziek geworden, maar dat zal volgens Delta wel aanstellerij zijn.

## EEN FANTASTISCHE



## BEHANDELING

Graag wil ik eens een positief geluid laten horen. Sinds 7 maanden ben ik opgenomen op het Zuiderpaviljoen van Dennenoord in Zuidlaren. Wat ik hier bereikt heb is voor mij ongelooflijk. Door gespreks- en arbeidstherapieën ben ik gewoon een ander mens geworden.

Toch waren deze therapieën niet altijd even gemakkelijk en ik heb Sicco de Jong (psycholoog) en Wim Oving (arb.ther.) in het bijzonder vaak verwenst. Maar wat deze mensen plus de rest van het behandelend team en Jaap Doolaard (dominee) met me bereikt hebben, is fantastisch. En zonder enge toestanden van platgespoten worden en isoleercellen, waarover ik zo vaak in jullie krant lees. De artsen en therapeuten behandelen je hier in de eerste plaats als mens, normaal mens. Natuurlijk zijn er wel negatieve dingen op Dennenoord, maar waar zijn die niet? Overal toch zeker?

## PUBLIEK LEED

Hoe autoritair het hier op de Brederodekliniek toegaat.

Eerst kom je op de opname-afdeling (heren II), waar alles gemakkelijk en zoetjes toegaat. Maar dan: Heren I voor kort verblijf. Je vrij wandelen (ik ben hier vrijwillig) wordt ingetrokken en beperkt tot buiten de zogenaamde therapie-uren (= verplicht hout schaven, etc.). Daar men bij aankomst mij deze regel niet had medegedeeld (en deze ook niet vermeld staat in het gewone introductieboekje, noch dat deze regeling op 't bord met vaste (echte) therapie-uren is aangeplakt) kreeg ik meteen strontlazerus met de staf, en agressie is ó zó slecht!. die niet eventjes van haar eigen autoritaire standpunt kon afwijken.

Tot zover mijn publiek leed.

## DIKKE BUIK VAN GOD

Een stuk "vergif", dat in de psychiatrische inrichtingen werkt; of de inrichting nu Christelijk, R.K. of "neutraal" is. Het "Godsvertrouwen" is er. Patiënten in vele inrichtingen geloven nog in "God".

Men vertrouwt op iets, wat "niet" bestaat. Men vindt er geen steun in. Men laat zich "leiden" door ideologieën, die ons alleen maar zeggen: "Hij wil het". Christus is het "voorbeeld" van lijden. Moeten wij dan ook "slaafs" volgen? Nooit! Wie als patiënt er tegenin gaat, "doet de duivel (satan) goed" (satan is overal); "want God wil recht handhaven" en de "opstandeling" wordt "onderdrukt"! Duivel (satan) is een kerkse uitdrukking. Men "moet" volgen. Hieruit volgt: geef God en satan een trap.

De doktoren vinden U beter worden ..... Het zijn de "gelovigen", die zorgen dat U in een psychiatrische inrichting komt .....!

Van God krijg je een "dikke buik". In het Delta-Ziekenhuis wordt geleden, maar de patiënt, die daar aan "God" vasthoudt, is "agressief"(?). Hij (zij is "agressief", men moet er "volgen", met andere woorden: "gooi God en de duivel weg" en Gij zijt bevrijd!

Het Godsvergif houdt de psychiatrische patiënten in slavernij.

Zolang ik anti-godsdienstig blijf, heb ik als "medepatiënt" medewerking van doktoren en verpleging van de St. Willibrordus-stichting in Heiloo (R.K. ....!). Het Delta-Ziekenhuis gebruikt de knoet (anti-godsdienst .....?). Goddelozen (mensen, die de kerk "plat" lopen, ze "wassen" hun handen in onschuld) hebben er de leiding.

## BOONTJESTHERAPIE

Gericht aan Provinciaal Ziekenhuis Santpoort, afd. Zaanland 3.

Beste dokter en andere filosofen. Hier een schrijven van een kleine jongen, die vaak bezoeken bracht aan zijn schoonzus. Een schoonzus, die jarenlang duur betaald hotel heeft genoten op rijkskosten. Dit is geen probleem, maar ach, de voeding, waar moet dat heen? Voor háár was de voeding van slechte kwaliteit. Ach wat jammer, alleen de maag wat van streek! Deze voeding, geserveerd door vele obers, werd bereid in een dure keuken met chef-kok en andere keukenfilosofen. Helaas, de klant reageerde met een vreselijk symptoom: zij ging kokhalzen. Er werd direct gesproken en zelfs langdurig beredeneerd, waarom deze simpele ziel de maaltijd niet wilde eten. En de chef-kok had het nog wel zo goed bereid, zelfs met combinaties uit zijn dure boeken. De klant was zeker niet voor de poes en reageerde fel op deze voeding. Ze gooide de rauwe aardappelen en het bedorven vlees door het dure restaurant. Nee ... dit kon niet. Zelfs de kookboeken wijzen er op om deze lastige klanten aan te pakken. Geef deze klant de magic-borrel en plaats hem in onze zijkamer. Nee, niets geen ruimte voor meubilair. De magic-borrel geeft fantasie, zie wat ze nu ziet. Dit was de grote truc en menig werd vaste klant. De borrels waren zo vernuftig, dat de klant het eten aksepteerde, alleen de smaak was weg!! De borrels smaakten niet, maar wat wil je? Je moet toch zeker eten? De klant werd langzaam trager en ook veel dikker. Voor haar geen klachten bij de konsumentenbond. Die is er voor "serieuze" lieden, die liefst in koor hun grieven komen zingen. Stel je voor, anders is het niet belangrijk voor deze duur betaalde heren. Morgen hebben zij weer een vergadering met als onderwerp: "Hoe groeien de boontjes het hardst?". Vrijdag weer een vergadering, met als thema: "Hoe spuit ik geruisloos de luis van onze boontjes?". Tussen de vergaderingen door gaat het gesprek van hoe zou de konsument de boontjes akseptereren. Dit gesprek werd snel afgebroken, omdat men van smaken verschilde! Natuurlijk tot verdriet van de klant, die heeft een grijze sik van het wachten. Niet vervelend voor de kok, die eet uit een andere pot. De bijdrage is al gestort. Eet smakelijk!

## MIJN KARRIERE ALS GROEPSLID

Vervolg op "Padua in het zonnetje" (Gekkenkrant februari 1977)

Na 2 maanden vertelde ik het volgende aan de verplegers: "ik zit hier nu al 2 maanden, en voel me redelijk goed, maar ik zit nog steeds met mijn grote problemen, kan daar niks aan worden gedaan? Is er geen groep op Padua, waarin patiënten elkaar helpen, samen met therapeuten? Dan kreeg ik als antwoord, dat er niet zo'n oplossing voor me was weggelegd! Na 1/2 jaar kwam ik er achter, dat er op 04, een open afdeling, zo'n groep was. Ik ging er heen en kwam wild enthousiast terug. De verpleging, die het met dokter Vissers besproken had, zei: "Dat kun je niet aan, je bent dan binnen een week weer psychotisch", dus het ging mooi niet door.

Begin november 1975 wilde men me overplaatsen naar een open afdeling, Elisabeth 1, maar met Kerstmis bleek dit dicht te gaan wegens verbouwing. Ik vroeg toen voor de zoveelste keer, of ik naar de groep mocht, maar kreeg te horen dat mijn voorstel was afgeketst en dat ik ontslagen zou worden met behoud van medicijnen.

Toen gaf ik hen duidelijk mijn definitief en onherroepelijk besluit: als ik nu naar huis ga, kom ik nooit meer van mijn medicijnen en van mijn problemen af, dus ben ik binnen een maand terug. Al word ik er 100.000 keer psychotisch van, dat interesseert me geen moer meer, ik ga!

Twee dagen voor Kerstmis kwam de verpleging met de mededeling van Vissers dat ik geplaatst was en dat hij me sukses wenste!

Zo begon ik toen mijn carrière in de groep.

(Wordt vervolgd)



## ONDER DE BROMMER

Zet het er maar in.

Misschien dat 1 psychiatrische patiënt er niet altijd voor uitgekozen moet worden voor 1 opname om oftewel opnieuw opgenomen moet worden. Zo'n patiënt kan overbezeten worden. Men zou zo'n iemand al gauw voor gek uitmaken. 1 psychiater kan al gauw zeggen: "U bent een langdurige patiënt", en als je achterom kijkt naar de onderzoeken, zie je hoe nutteloos je bent en er uit ziet. Of je ziet hiet niet meer zitten. Een hartcardiogram of een shock. Ik ken een dokter, die shockte, Dr. Muller, die shockte 6 keer per week. Hij zei altijd: "Je bent depressief" of "Je loopt niet goed", en dan keek je hem aan. En hoe lang hij shockte, soms 1 uur, soms 2 uur, en daar lag je dan als een zoutzak. Je wist het al gauw genoeg. Zijn behandeling als psychiater maakte al gauw indruk op je, als je niet genoeg praatte zag hij door je heen. 10 shocks was nog weinig voor hem, maar meerdere malen was beter voor je, dat vond hij, en als je het er niet mee eens was ... goed, hij was de baas. Medicijnen gaf hij al gauw. "9 pillen per keer", zei hij dan, "ik heb je ze voorgeschreven", als je ze niet innam, was het voor je verantwoordelijkheid, maar dan nam je een week of een paar keer niet en je werd volgespoten met 50 phenergan 50 prazine. Andere keren nam je ze wel in, maar daar moet dan over gepraat worden waarom je ze niet in wil nemen, en ze doen je dan wel in een kamertje voor een paar uur. De consequenties: als ik denk hoe je werkelijk krankzinnig wordt, één krankzinnig iemand weet meer dan een ander, zeggen ze wel eens. Maar weet de krankzinnige dat wel? Ik ben in 1977 veel bij familie geweest. Ik liep op straat van de hogeschool en liep gauw door en moest altijd 2½ uur lopen eer ik thuis was. Toen kwam er een brommer aan, ik keek naar voren en toen naar achteren, de brommer viel tegen me op, ik viel achterover onder de brommer. Ik stond op, had een bloedende knie. Om achter die brommer uit te komen was moeilijk. Mijn nek en mijn knie lagen eronder. Daarna ben ik naar huis gegaan, waar ik 3½ jaar bewusteloos gelegen heb. Ik wist het niet meer, maar ik weet wel dat ik met zuurstof en infuuslevenswater gelegen heb in die 3½ jaar.



# EINDELOZE ASFALT BANEN

Opgedragen aan dokter Polak, afd. opname van de Willem Arntz-Hoeve, Den Dolder, die me tijdens mijn driedaags verblijf vier keer plat liet spuiten, omdat ik mijn pillen niet innam

Eindeloze asfaltbanen, om je supersnel en machtig te wanen, in een moordwagen van blik! Je ziet je verwrongen "ik" in je zoveel vierkante meter chrom, als in een bange droom! Ben ik zo? ..... Echt? Gek! ..... Zoals je zegt!

Je ging naar school, een specialist werd je idool. En maar specialiseren, blokken en leren! Je spel en je natuur moest je vergeten, want je moest gauw "nieuwe methoden" weten.

Zo verlies je dan je rust. Je stil verlangen wordt tenslotte door andere specialisten gesust.

Met pillen en spuiten word je tot "rust" gebracht, Met pillen en spuiten wordt je geest verkracht. Drie kwartier "praten" heeft hem honderd piek opgebracht. Drie handjes pillen voor de dag en enige pillen voor de nacht, dat heeft het gekkenhuis tweehonderd piek opgebracht! Hier worden "afspraken" gehandhaafd als wetten, zo raak je verstrikt in hun netten! "Chronisch" of "gestichts-aangepast" moet dat heten, tweehonderd piek per dag moet je weten! Het restant van een mensenleven lang!



## ZUSTER KRAAN

Heb met grote ontzetting gelezen dat "zuster" Kraan nog steeds dragondert door Rosenberg! Zeker nog stééds zonder ooit maar één keer één patiënt te hebben gevraagd naar haar welzijn. Dat is toch godvergeten treurig. Gelukkig, dat er tegenwoordig mensen zijn die wèl voor de belangen van de tijdelijk onder hun hoede toevertrouwde mensen opkomen. In mijn tijd(en) op Rosenberg was dat allemaal anders. Toen waren er alleen van dié Kranen. De verbijstering bij het zien hoe mensen door dit stelletje werden geterroriseerd - die ben ik na al die jaren niet te boven. Daarom ben ik zo verschrikkelijk blij te weten, dat er verpleegkundigen zijn op Rosenberg, die zelfs durven te schrijven wat daar gaande is. Dat is niet alleen zeer heilzaam voor mij alleen, want vergeet U even niet, zeer geachte verpleegkundigen, dat wat anderen in Uw plaats vóór U hebben "verricht" aan duizenden mensen, al deze mensen hun hele leven niet kunnen vergeten. Wat U nu doet, verpleegkundigen, werkt met terugwerkende kracht, zo heb ik zelf ervaren. Heel hartelijk dank.

## DOKTER HÜNTELER

De pretenties, die U en de Uwen aanwenden bij gratie van de macht, U gegeven om over mij uit te oefenen, kan niet langer doorgaan. Een vlaag van overspannenheid is ieder mens gegund. Ik eis onmiddellijke invrijheidsstelling, dan wel een gerechtelijk proces van zaken en zuchten met vrijheid op borg.

## EVEN EEN FRISSE NEUS EN BAM!

Een sterk staaltje over opvang in paviljoen 3 van het W.G. wil ik graag geplaatst zien in de "Gekken"krant. Hier volgt het relaas.

Nadat ik in een depressie een overdosis slaaptabletten had geslikt, belandde ik met een I.B.S. in paviljoen 3. Na enige tijd was ik zover opgeknaapt, dat ik tijdens de wandeluren eruit kon, maar een heel weekend vrij in de ogen van het medisch team nog te veel was. Wat gebeurt er echter? Na een geheim gehouden kastenkontrole wordt er bij mij een fles likeur gevonden (waarvan ik soms een medicijnbekertje dronk voor het slapen in plaats van een slaappil). Vervolgens hoor ik van het verplegend personeel, dat ik drie dagen sanktie (binnenblijven) krijg. Later vertelt echter iemand, de bewegings-therapeute: "ik ben bij het kameroverleg geweest, de verpleging vergist zich, je krijgt een waarschuwing". Afijn, ik denk: "het is nu wandeluur, ik ga een frisse neus halen en hoor vanmiddag wel, hoe dat zit" (met dat misverstand). Ik bel om 10 voor 2 weer aan. Wat blijkt nu? Ik kom er niet meer in en krijg te horen, dat mijn spullen gepakt worden. Bam! 's Middags heb ik hier nog een vruchteloos gesprek over gevoerd. Onvoorbereid jankend de straat op. De volgende dag probeer ik het opnieuw, en nu wordt er gereageerd. Ik kan nog een week opgenomen worden, of langer, maar dan moet ik à la minute beslissen, dat ik naar Rijnland ga. Een plan, waarover we al gesproken hadden en wat we niet zouden doen. We waren naar een opname in een dagcentrum of sluis-internaat aan het toewerken. Dus na een week weer naar huis. Hoe is het mogelijk, als je zonder overleg en inspraak behandeld wordt, dat je later de moeilijkheden zelfstandig op kunt lossen? Deze situaties (die in een democratie niet geaksepteerd worden) scheppen bepaald een afkeer om je te laten opnemen, als je er bij het oplossen van de moeilijkheden je individualiteit niet bij wilt laten inschieten.



## VERVOLG

## ALSMAAR PILLEN

Nu zou ik graag willen, dat er iets werd gedaan voor de gewone mensen in nood. Zelf studeer ik weer en ben vrijwilligster bij de hulpcentrale. Ik hoop, dat er eens iemand komt om samen met mij van gedachten te wisselen. Ik denk bijvoorbeeld aan maatschappelijk werker of student. Ook in het belang van oudere mensen. Die hebben helemaal geen inspraak en worden gewoon betutteld. Alles wordt bruut afgekapt als iemand zijn mening zegt. Van bovenaf wordt alles bepaald en jij hebt maar pillen te slikken. Dit kan gewoon niet! Bij mij was het zo, dat ik, vanwege die rommel, alles vergat en ik kon vaak niet praten en begon veel te beven. Ikzelf ben van een ongehuwde moeder, die ik met mijn 23e jaar heb teruggezien, voor het eerst. Dat gaat niet langs je koude kleren! Ik had ook een rot jeugd. En dat komt eruit. Toen ik 19 jaar was, deed ik een poging tot zelfmoord door 100 aspro's te slikken. Er werd niets gedaan, helemaal niets. Zo ben ik blijven lopen. Mijn ziel was gewond en dat is niet te vergeten. Het wil beslist niet zeggen, dat je dan gek of zot bent! Toen ik 28 jaar was, werd er wat aan gedaan, maar op de verkeerde manier: pillen slikken. Ik ben daar kapot uitgekomen, en het heeft zeker 1½ jaar geduurd voor ik weer in de maatschappij mee kon draaien. Nu ben ik er overheen, maar vorige week stond ik verbaasd, omdat ik iemand zag, die ook onder psychiatrische behandeling staat. Alsmaar pillen. En deze vrouw heeft nog ouders en een goede familie. Kunnen jullie niet iets doen?? Een positief ding zat er in mijn tijd aan vast, dat ik op de PAAZ zat. De hoofdbroeder. Dat was een man, daar kon men staat op maken. Hij was recht door zee. Hij was er voor de mens, en hij hielp ze op een zeer prettige, korrekte wijze. Velen met mij waren lekker ontspannen, wanneer hij op de afdeling was. Kontakt heb ik er niet meer mee, daar hij privé wil. Alle begrip heb ik er voor, ook al zou hij wel eens kwaad kunnen zijn. Ik had respect voor zijn mening, al kwam die soms wel hard over. Alle mensen vonden hem gewoon een toffe gast. Daar bleef het dan ook bij.

Ik hoop nogmaals van ganser harte, dat U mijn brief serieus neemt. In het belang van vele medemensen.

Ik ben blij, dat U deze brief hebt willen lezen, ben ik het tenminste kwijt. Oké?

## GEEN BETAALCHEQUE

Hierbij melden wij U twee gevallen van diskriminatie. Op 18 mei j.l. bezocht een bewoner van "Vogelenzang" de RABO-bank te Bennebroek met het verzoek om haar betaalcheques te verstrekken; dit werd geweigerd onder de argumentatie, dat patiënten niet in staat zouden zijn hun eigen zaken te beheren. De bewoner heeft haar rekening bij de RABO-bank opgeheven; wij hebben een protestbrief geschreven aan de RABO-bank, en dit voorval gemeld aan de directie. Een dag later belde de echtgenote van iemand, die op "Vogelenzang" werkt, naar camping "De Berkenhof" (Oude Gaderenseweg 27 te Putten) om te vragen, of er plaats was voor vier personen. Men kwam met de mededeling, dat men helemaal vol zat. Zij vertrouwde dit niet erg, juist omdat zij gebruik maakt van een ziekenhuislijn en de gesprekken dus aanvraagt via de centrale van deze instelling. Een uur later heeft de betreffende werker zelf door middel van een rechtstreekse lijn dezelfde camping opgebeld onder een andere naam gevraagd of er plaats was. Deze vraag werd bevestigend beantwoord en er werden hem de benodigde papieren toegezonden.



## WIE BEN IK NU?

Monotoon schuiven de beelden uit het verleden voorbij. Geen vlucht, niet de ogen sluiten helpt. Langzaam afgehandeld verdwijnen ze uit het zicht. Waar naar toe, wie ben ik nu?

## DROOMWATER

Als het regenen gaat zullen de bomen  
zacht zijn,  
wandelen de rozen op het schuim van de zee,  
horen de matrozen hun geliefde spreken aan  
de zee  
en valt maanlicht groot op het dek.  
De zee vult eindelijk mijn dromen:  
altijd op het water, voorgoed bevrijd.  
Langs alle continenten en metropolen  
het bloed van Jezus als habijt,  
en in die zachte schuiven van zijn einder  
vervullen koren hun gezang,  
muziek van citer-gitaren van alle sferen  
slaan het ritme van Bruid en Heer.

## HELP

Als inwoonster van Huize Nijenburg, psychiatisch pension te Hardenberg, zou ik U op het volgende willen wijzen.  
Door een onduidelijk beleid van CRM en de directie van de Paulusstichting, waaronder Nijenburg valt, kunnen wij geen optimale begeleiding meer krijgen; er zullen op 4 juli vermoedelijk 3 ontslagen vallen, door een financieel beleid. Doordat wij nog steeds niet AWBZ-erkend zijn, moeten wij 90% van ons salaris afstaan aan de sociale dienst. Onder de Paulusstichting vallen 4 psychiatrische pensions. Deze zijn - zoals de andere - nog steeds niet wettelijk erkend door een krom beleid van de regering.  
De praktijk leert, dat we geen personeel kunnen missen, het is in het verleden al voorgekomen, dat we elkaar moesten opvangen. Door de beslissing is er grote onrust ontstaan in de groepen, waardoor het risico wordt vergroot op terugval naar het psychiatrisch ziekenhuis.  
Bij mij rijst de vraag of de directie beseft wat de consequenties zijn ten opzichte van het ontslag van personeel van Nijenburg en of CRM wel begrijpt, hoe de gang van zaken moet zijn in een psychiatrisch pension, en dat er optimale begeleiding nodig is.  
Waar blijven de rechten van de psychiatrische patiënt? Laat een ieder met zich sollen?

## ELLENDIG SPUL

Ik wil U even voor de psychiaters waarschuwen. Als U het mocht winnen en de elektroshock verboden zou worden, dan hadden (hebben?) ze nog insulineuren en waarschijnlijk nog meer ellendige dingen. O ja, LSD is ook zulk ellendig spul.

## DE WEG VAN DE MINSTE WEERSTAND

Zojuist kreeg ik een telefoontje, voor de zesde maal in een jaar tijd. Ze is er niet meer. Zo'n bericht maakt mij kapot. Vooral het woord dat ze ervoor gebruikte. Zelfmoord of suicide, een nettere uitdrukking voor zelfmoord. Een benaming van onze maatschappij. Een afschuijsysteem, zo iets van: daar hebben wij niets mee te maken. Ze willen het toch zelf. Het zat er al lang in. Zij of hij had geen doorzettingsvermogen, d'r zat niets bij. In deze tijd, waarin we zo kritisch zijn met woord en in daad, verwacht je toch wat meer begrip voor deze nieuwe volksziekte. Of is het geen hersenspoeling als we van generatie tot generatie die prachtige volzin gebruiken: "Zelfmoord is de weg van de minste weerstand"? Nee, mensen, daar zijn we niet mee klaar. Van deze mensen weet ik hoe ze jaren lang vochten soms zelfs hun hele leven, voor wat begrip en een klein plaatsje in de ring. Maar nee! Er was geen plaats voor hen. Dit voelden ze, en men liet het ze voelen. Zo drijf je iemand tot zo'n wanhoopsdaad. Niet alle, maar toch wel het grootste aantal van de zelfmoorden der psychiatrische patiënten zijn moorden. Hun geest werd vermoord door wanhoop en onbegrip, hun lichaam volgde. Wat is een lichaam zonder geest? We maken ons al te gemakkelijk er af met dat mooie woord "suicide". Soms betrap ik me er zelfs op na zo'n bericht, dat ik ook wel denk: "gelukkig, dat was ook geen leven zo".  
Iedere keer als ik schrijf of protesteer tegen de wantoestanden in de psychiatrische inrichtingen en de verzorging en de verpleging van deze mensen krijg ik kritiek van "je bent zo negatief", of "als je zo doorgaat, word je weer ziek", enz. Nee, als ik zwijg word ik ziek. Ziek van een misselijk makende schuld. "Zwijgen", dat is de weg van de minste weerstand. Tegenover deze zes zelfmoorden en de vele, vele klachten heb ik nog niet één geval van genezing of goede behandeling gehoord. Daarom blijf ik, als ze het mij toestaan; via deze krant reageren. Velen klagen, dat deze krant zo negatief is. Hoe kunnen ze positief zijn, als je die gevallen moet zoeken als een speld in een hooiberg.  
Ik hoop, dat door het plaatsen van deze brief zij spreken, die niet meer spreken kunnen.

## NU RIJST BIJ MIJ DE VRAAG: WAT IS GENEZEN

In dit verslag heb ik geprobeerd mijn ervaringen als patiënt in de Josephstichting duidelijk op te schrijven, en daaruit hoop ik opbouwende kritiek te leveren. Nog geen half jaar geleden heb ik de Josephstichting verlaten en ik kan zonder wrokgevoelens aan deze tijd terugdenken. De verzorging van onze dagelijkse behoeften was uitstekend en de houding van de verpleging ten opzichte van de patiënten was uiterst korrekt. Daar valt niets op aan te merken. Mijn kritiek baseert zich meer op de behandeling van de mensen als psychiatrische patiënt.

De patiënt is ondergebracht op een bepaalde afdeling - al naar gelang de mate van zijn "ziek" zijn - met een aantal andere patiënten. Dit is gedaan uit praktische overweging. Het is makkelijker voor de verpleging bijvoorbeeld met het eten en slapen. Wat er tussen de patiënten plaats vindt, wordt niet in de behandeling opgenomen. Groepsdynamische processen vinden er niet plaats. De behandeling is individueel gericht. Dit is één van de redenen dat, als er eens onenigheid is tussen patiënten onderling, de patiënt als agressief wordt betiteld. Er wordt niet gezegd, dat de patiënt kwaad was op ..... Een tweede reden voor deze betiteling is de manier, waarop over de psychiatrische patiënt gesproken wordt. De relatie tussen de verpleger/psychiater en patiënt is autoritair, zij bepalen wat goed is voor de patiënt. De patiënt staat centraal. In het contact met de patiënt blijft de verpleger buiten schot. De relatie is eenzijdig gericht.

Een ander aspect van de relatie van de verpleger met de patiënt dat veranderd moet worden is de grote afhankelijkheid van de patiënt. Dit is niet alleen te wijten aan de verpleger, maar de patiënt is hier mede verantwoordelijk voor. Als de patiënt binnen komt, heeft deze meestal het idee, dat de psychiater/verpleger hem wel even zal genezen. Dit is natuurlijk niet mogelijk, maar zijn idee wordt versterkt door de houding van de verpleger/psychiater. Zij zijn degenen, die weten wat het beste is voor de patiënt.  
Heel opvallend vond ik wel in deze inrichting de slechte samenwerking tussen het verplegend personeel onderling en tussen de therapeuten en de verpleging. Elke behandelaar van de patiënt probeerde individueel de patiënt te genezen. Zo kwamen

ze zelfs wel eens in strijd met elkaars geneeswijzen en er was geen gerichte behandeling. De patiënt weet zo niet, waar hij aan toe is.

In de voorgaande alinea heb ik het woord "genezen" gebruikt. Nu rijst bij mij de vraag: "Wat is genezen?". Ik ben genezen verklaard en ben uit de Josephstichting ontslagen. Als ik nu bij mezelf naga, wat dan genezen betekent, is datje uiterlijk aanpassen, ook al ben je ongelukkig en kun je je innerlijk nog niet verenigen met het leven, zoals je dit leidt. Ik hoop een zo eerlijk mogelijke kritiek geleverd te hebben. Zijn er opvattingen, waarmee iemand het niet eens is, dan ontvang ik hierop graag commentaar.

## HET LEVEN

Er zijn momenten waarop ik leef, echt leef.

Mijn gevoel is dan diep.   
Gaat verder dan mijn eigen wezen.   
Ik voel me deel van een groter geheel.   
Mijn hart klopt op de maat van het wereldgebeuren.

Ik ben intens bedroefd bij het horen en van alle ellende, alle misverstaan op deze aarde,   
het doet me pijn (hevige pijn).

Maar dan zie ik mensen om me heen, mensen die aardig zijn. Gevoelig, zich inspannen om andere mensen te begrijpen. Iets voor hen willen betekenen.

Dan kan ik niet langer treurig zijn, mijn hart begint te zingen, ik voel me blij.

## DE DOOD

De dood is net als slapen gaan.   
Zorg en verdriet bij je vandaan.   
In rust je moe gestreden geest.   
Weg, alles wat er is geweest.   
Geen angst om onbegrepen te zijn.   
In al je geestelijke pijn.   
Want niet alleen in Russische,   
Maar ook in Nederlandse gestichten.   
Lopen mensen met radeloze, van pijn verkrampte gezichten.   
Ze verlangen naar 't eind van deze strijd.   
Totdat de dood ze heeft bevrijd.



# "HUIZE TETTELAAR,, TILBURG

## VERVOLG



In het april-nummer (nr. 21) van de "Gekken"krant is de aandacht al gevestigd op het slechte functioneren van de psychiaters Tettelaar en Van Huizen, werkzaam op de PAAZ (Psychiatrische Afdeling Algemeen Ziekenhuis) van het Mariaziekenhuis te Tilburg.

In een gesprek dat wij, een aantal verontruste welzijnswerkers, hadden met de directie van het Mariaziekenhuis werd ons verteld, dat de beide psychiaters Tettelaar en Van Huizen per 1 januari 1978 naar Den Haag zullen vertrekken. Ook voor de directie was het functioneren van de beide psychiaters een groot probleem.

Van Huizen zal zich in Den Haag verbinden aan een instelling. Tettelaar zal zich vrij vestigen (eigen praktijk). Het lijkt ons zaak dat een ieder, die op welke manier dan ook iets te maken heeft met psychiatrie, de beide psychiaters nauwlettend in het oog houdt. Om het een en ander nog even helder voor ogen te krijgen, hier het verslag van Henny:



"Na twee jaar gewacht te hebben durf ik het aan om eens bij jullie aan te kloppen, en wel betreffende het volgende: behandelingswijze van psychiatrie. Ik heet Henny, ben 30 jaar en zit in het GAK vanwege astmatische aandoeningen. Zit niet in loondienst. Nu schrijf ik niet en wel over mijn problemen, want die kan ik gelukkig zelf weer aan. U zult waarschijnlijk de PAAZ-afdeling kennen in een bekend ziekenhuis, neem ik aan? Daar ben ik zelf patiënte geweest, "dus spreek ik uit ervaring": Mariaziekenhuis Tilburg. Die behandeling, die daar plaats vindt, is gewoon absurd. Het gaat niet om de medewerkers/sters aldaar, die moeten hun taak vervullen zoals de 2 psychiaters dit voorschrijven.

Juist, U raadt het al! Die 2 psychiaters (dr. Tettelaar en Van Huizen) werken volgens mij, "en nog vele anderen", op een verkeerde manier. Dat gaat zo: je komt er binnen en dan stijgt de spanning bij de patiënte ten top, daar er alleen wordt

gevraagd: "Hoe gaat het?". Meer niet. Je ziet dan, dat ze daar tussendoor aan het schrijven zijn. Je krijgt een "waslijst", en dan kun je opdonderen, om vervolgens na enkele maanden terug te komen. Weer het zelfde liedje: pillen, pillen en nog eens pillen! Dat is hun systeem.

In Godsnaam, hoe is het mogelijk dat men zó de mensen wegstuurt! Daar wordt niet met je gepraat, laat staan geluisterd. Ik vind dit woekeren. Ja, sorry hoor, maar zo vergaat het vele mensen. Tot overmaat van ramp gaan deze mensen er zelf ook nog in geloven! Er komen hier mensen bij mij, die tot over hun oren in de put zitten vanwege die methode. Ze durven geen nee te zeggen tegen die twee dokters, maar ik heb dit wel gedaan, daar ik wist dat ik anders niet meer die Henny van vroeger zou worden. Ik kreeg een medicijnenlijst waar je van achterover sloeg. Pal ben ik toen gestopt. Daarbij had ik ook nog "net als vele anderen" een Flunaxoldepôt. U moet goed begrijpen, dat ik nu schrijf over doodgewone mensen, die problemen niet of nauwelijks aankonden. Zoals men dat noemt ben je dan overspannen. Dus niet Gek, ja?? Er waren en zijn ook mensen bij, die medicamenten nodig hebben om over hun psychische problemen heen te komen. Dat is iets wat vast staat. Maar de meesten hebben behoefte aan een gesprek, hartelijkheid en begrip, en ook om eens fijn te janken. Dáár knapt men van op. Van pillen knap je af en je wordt labiel gemaakt door hun methodiek. Ik vind, dat er iets aan moet gebeuren, want mensen mogen toch niet het slachtoffer worden van verslaving en depressiviteit en agressiviteit? Ze zouden verdomme een vergiftiging oplopen, met alle gevolgen van dien. Dat wil ik voorkomen. Die 2 psychiaters zijn toch "dekundig", waarom moet dat dan op zo'n rotte manier? Toen ik opgenomen werd, 2 jaar terug, kreeg ik oppeppers om depressies tegen te gaan, en dit, terwijl ik dokter Van Huizen nog niet eens had gezien. Ik kon beslist niet zeggen van: "Ha, ha, ik lach me kapot!". En zo vergaat het velen. Toen ik dat depôt kreeg, begon ik alsmaar dikker te worden, tot ik 84 kilo woog. Niets paste me meer. Te gek gewoon. Van Dr. Van Ditmars, Longarts, moest ik nadien op dieet, en nu weeg ik 57 kilo.

Waarom geeft men zulke gewone mensen geen psychotherapie-behandeling? Ja, er is nu een dagverblijf gekomen met een zulk soort, wat ik noem, na-begeleiding. Die na-begeleiding heb ik nooit gehad. Even een poosje gespreksgroep. Dat is uit elkaar gevallen, gewoon doordat de mensen zich niet vrij konden uiten, want die "weterbeterde begeleider" had steeds het woord.

## PASOP DEN HAAG

In jaren had ik me niet zó gelukkig gevoeld als tijdens het horen alleen al, dat Tettelaar c.s. vertrok uit Rosenberg, en toen hij dan ook werkelijk voor de allerlaatste keer zitting zat te houden heb ik hem dan óók nog in die ene minuut (want medicijnen opkrabbelen wordt natuurlijk ook routine!) gezegd hoe blij ik was dat hij ging, want ik ben altijd blij als het iemand goed gaat, als hij zich verbeteren kan, niet waar? In Tilburg, lees ik, heeft hij dus niemand, boven zich bij wie hij om raad kan vragen in moeilijke gevallen. Oh, oh, die raad heeft hij niet nodig, want al die moeilijke gevallen zijn nog steeds binnen één minuut op te lossen door hem. Oh. Met medicijnen. Ja, ja. Ik heb altijd gedacht, dat moeilijkheden van mensen door gesprekken met mensen konden worden opgelost, beter bekeken, of eventueel gewoon aanvaard. Nee hoor, nieuwe tijden - nieuwe methoden. Het is werkelijk schandelijk, beestachtig, dat aan dit duo zó veel mensenlevens worden opgeofferd. Ik praat uit ervaring, want wat die medicijnen mij hebben "opgeleverd" is met geen pen te beschrijven. Dat wordt uitlijden, tot het bittere einde, en dat wéét Tettelaar, van ieder van zijn slachtoffers. Merci, Tettelaar. Medicijnen voorschrijven alléén om de patiëntenhandel op gang te houden - dat is pure misdaad. Maar die wordt blijkbaar niet gestraft, alleen goed gehonoreerd, per ziekenfonds.

## "MISDAAD,, TERUG !

Hoe is het mogelijk, dat men in Tilburg niet heeft geïnformeerd naar de verrichtingen van Tettelaar/Van Huizen in Rosenberg, Den Haag. Tilburg heeft zeker gedacht: of je van de hond of van de kat gebeten wordt, het is lood om oud ijzer. Ze hebben dit echtpaar Tettelaar/Van Huizen zeker alléén ontmoet gedurende één van hun vele vakanties het hele jaar door, en niet na in de propvolle wachtkamer urenlang te hebben gewacht op

de paar sekonden, die Tettelaar nodig heeft per mens - lees: ziekenfondspatiënt - voor het schrijven van die medicijnen, die nodig zijn om van een mens een standbeeld te maken: stil, gevoelloos (alleen niet-dóód). Of zijn ze in Tilburg afgegaan op die paar toevallig wel gunstige berichten over dit duo, dat bij het scheiden van de markt uit hun gevangenis toch nog een paar mensen heeft vrijgelaten, die daar soms al meer dan tien jaar opgesloten zaten, om hen tenslotte als vrij mens of wat er van hen nog aan mens over was verder te laten leven. En misschien ook heeft Tilburg inlichtingen ingewonnen bij de medicijnenfabrikanten en hebben die gezegd: "Ja, hoor, Tettelaar en Van Huizen weten wat een mens "nodig" heeft aan medicijnen; die moet je zien te krijgen in Tilburg en dan zijn ze er in Den Haag Godzijdank van af!". Zo bezien is het dus een geweldig weldadige instelling, dat R.K. Gasthuis in Tilburg.

1 JANUARI 1978



Met veel belangstelling lees ik steeds de "Gekken"krant. Naar mijn mening is hij beter dan in het begin het geval was, minder geëmotioneerd en meer gedocumenteerd. Het is mij echter opgevallen, dat bij het bespreken van twijfelachtige of misdadige therapieën de "slaapkuur" nooit ter sprake is gekomen. (Wel in nr. 2. Red.). Ik heb namelijk 5 jaar geleden in het Antonius-Ziekenhuis in Utrecht bij dokter Van der Raes de Willebois een slaapkuur ondergaan. Het resultaat was bedroevend, als een lichamelijk en geestelijk wrak ben ik thuis gekomen. En het ergste is, dat ik het idee heb dat er dingen blijvend veranderd zijn in de geest. Ik ben er eigenlijk nooit helemaal overheen gekomen.

Rationalisme 297  
 Realisme 204  
 Rigorisme II 38  
 Romantiek II 57  
 Scepticisme 163, 234  
 Scholastiek 180, 198  
 Sermonisme 205  
 Sensualisme 224, 337  
 Sociologie II 158, 160  
 Socratische ironie 89  
 Sophismus 93  
 Sophistiek 75  
 Speculatieve theologie II 32  
 Spinozahuis 270  
 Strevende (de) 157  
 Subjectieve geest (bij Hegel)  
 73 vv.  
 Subjectiviteit der eigenschappen



## 1. Inleiding

God is de maker en regelaar van alles. Mensen kunnen bepalingen maken van dit eeuwig rijk. De kracht om dit te ontdekken is ook in God. Thomas volgt de leer van Aristoteles, en noemt de mens een politiek dier, maar Thomas brengt het in overeenstemming met de Christelijke filosofie.

Het feit, dat de mens niet werkt met instinkt, maar met het verstand, maakt dat sociale organisatie onmisbaar is. God bepaalt of een mens een dierlijk wezen zal zijn of niet. Thomas stelt: de mens heeft verstand en kan dus voor zichzelf zorgen. Om tot individuele ontwikkeling te komen, moet men in een samenleving zijn. En dit proces van samenleven noemt Thomas "bijbedoelingen". Dit is samenwerking op ieder moment door alle mensen.

De filosofie door de vroege filosofen was onvolmaakt, naderhand volmaken zij die, die er in slagen. Vooral in praktische zaken.

Ook om te spreken is een vorm van samenwerking nodig, die de dieren missen. De taakverdeling omschrijft Thomas: een mens werkt voor veel, en veel werk voor één.

Een staat heeft nodig: lichamelijke sterkte, intellectueel begaafde en dapperere mensen. Deze mensen komen vooruit, omdat de staat altijd biedt wat noodzakelijk is.

Seneca: mensen veranderen van afhankelijk naar een meester, door verstand en sociaalvoelendheid. Thomas zegt: verstand door sociaalvoelendheid. Natuur is een tweede oorzaak en alleen een instrument. Eerste vereiste is een uitvoering van een graad van vooruitziendheid.

Het leven thuis biedt de mens geen genoegdoening voor het instinktieve sociale leven. De hulp (financieel) van thuis kunnen noch het zijn geven, noch het welzijn. Een volmaakte gemeenschap noemt Thomas de polis, de staat of beter nog de provincie en het beste van deze het koninkrijk.

De schrijver Hans vindt met Plato, in tegenstelling tot Thomas, die Aristoteles volgt, dat het verschil tussen een volmaakte samenleving en de anderen er een is van quantiteit (volledigheid) en niet van qualiteit (volkomenheid).

De staat, aldus Thomas, is natuurlijk. Hans vindt, dat de staat normaal is, in tegenstelling tot paranormaal.

De Christelijke doelstellingen van de staat, naast economische, ziet Thomas: het geestelijke welzijn, van de mens of de vreugde van God, waarvoor de politieke partijen noodzakelijk zijn, maar nimmer voldoende.

De staat kent twee sferen, te weten economische en kulturele.

## 2. De kracht van het publiek

Er zijn mensen, die geboren zijn om te gehoorzamen en om te bevelen. De kracht om te regeren is gegeven aan de besten. Hij duidt dit verschil in macht aan met ruler en ruled, dat wil zeggen regeren of geregeerd worden en het is een gevolg van de zondeval.

Het element van afdwingen is afwezig. Om een term te geven aan de regering kan men schrijven being (esse) en well-being (bene esse). Het regime van macht (de wet fomitis) maakt dwang noodzakelijk. Politieke macht is door God gevestigd. Van Paulus komt de zin "de uitvoering van de overheid is het uiterste kunnen". Augustinus: ieder die de macht niet heeft gekregen om anderen te doden en toch doet, is een moordenaar. (Dit is kanoniek recht.)

Thomas ontkent de goddelijke herkomst van het recht. "Eigendom", zegt hij, "is ingevoerd door personenrecht, wat menselijk recht is". Macht komt van God, maar de uitvoering van die macht gaat volgens een natuurlijke wet, wat de staat is, natuurlijk.

Er zijn 3 ingewikkelde factoren voor macht: 1. een soort hebzucht; 2. het gebruik, waartoe het is gekregen; en 3. de wijze van vorm.

Macht is gegeven door God aan de regering met de opdracht dat deze rechtspraak op aarde zal verwezenlijken. Thomas wijst hier voor de middeleeuwen op de koning. Hij onderscheidt:

- wetgevende macht;
- rechterlijke macht;
- bestuur.

## 3. Regeringsvorm

Koningschap tegenover tirannie.  
 Aristocratie tegenover oligarchie.  
 Timocratie of politia tegenover democratie.

De regering streeft naar rijkdom, waarden, vrijheid. Wealth, virtue, liberty. Waar een kleine groep de macht krijgt en een regering vormt, noemen we dit aristocratie en wanneer er een schaarste van hun aantal is, spreekt men van oligarchie. Kenmerk: economisch egoïsme.

Vrijheid eist politieke gelijkheid en het moet dan mogelijk zijn dat ieder de rol van bestuurder krijgt. Ook valt onder politieke gelijkheid kontrôle van de armen, omdat deze het talrijkst zijn. Deze vorm van regering noemt men timocratie. In slechte toestand noemt men dit populaire regime democratie.

## De gemengde regering

Tirannie.  
 Wie snel van geweld gebruik maken, zijn in-

ferieure (minderwaardige) elementen van de samenleving.

Geen individueel geweld, maar wettelijke oppositie is het geijkte middel tegen tirannie.

God is de universele heerser. Gebed geeft hulp om het hart van de tiran te bewegen.

## 4. Volledige macht

Een wereldheerser is geen menselijk, maar een goddelijk regeerder. Voor Thomas is de Paus de alleenheerser over alle heersers. Hans stelt, dat God de alleenheerser over alle heersers is.

En dat God in de geest, wat blijkt uit een bekend gezag, kon leven in een bepaald persoon, of dit nou de Paus is of de synode, het convent van kerken of de Wereldraad van kerken. De Heer kan een individu, die hij een gezag toevertrouwt, in zijn dienst nemen en hem gebruiken om de alleenheerschappij over de aardse heersers te dragen of te stellen.

Tot zover Hans.

Thomas kon geen andere onjuistheid verdragen. Hij zei: "Christus heeft een sekretaris, de Paus, en de Paus is het hoofd van de republiek van Christus. Maar goddelijk recht, dat komt uit gebed (Grace), verniet niet menselijk recht, dat uit de natuur komt.

Hans stelt: de Paus is het hoofd van het Koninkrijk van Christus. Goddelijk recht is canoniek of kerkrecht en het overige recht is natuurrecht in oorsprong. De geestelijkheid sluit de publieke zaak niet uit.

## Het beste regime

Anarchie is het ergst mogelijke kwaad. Niet het verstand, maar egoïstische zelfgenoegzaamheid maakt deel uit van een groot aantal van de burgers. Thomas vindt de monarchie de beste regeringsvorm.

Hans huldigt als regeringsvorm een constitutionele monarchie met een parlementair stelsel als beste. En als één na beste vindt Hans de republiek, omdat men hier op een bepaald persoon kan stemmen en zodoende zijn beleid kent. Dit beleid kent men uit het program van de partij, die de macht in handen krijgt.

Een monarchie stuit op allerlei bezwaren door het instituut van de erfopvolging. Voor vrede en eenheid kan, aldus Thomas, één man beter zorgen dan velen.

Verspreiding van macht was voor Thomas het ergste politieke kwaad. Verspreiding van macht, kennis en inkomen wil Hans naderhand bestuderen.

### Een derde mythe

Reeds in het jaar 1976, om exakt te zijn in de maanden mei en juni, kwam ik er toe een buitenlandse reis te ondernemen. Ik had als eindstation de Duitse Universiteitsstad Heidelberg uitgezocht, alwaar ik een aantal maanden verbleef. Want van een aaneensluitend fenomenaal gebeuren is het niet gekomen. Mijn ervaring put uit een financieel-ekonomisch dilemma: leeft dit restant Duitsers in het jaar 1000 of het jaar 2000? Telkens wanneer ik mij begeef naar Oberammergau, een Duitse grensplaats in het Beieren van voor het jaar 1976, weet ik, dat er aan een groeiend gevoel van religieus opleven geen sprake hoeft te zijn. Deze samengestelde scholing van mijn uiterlijk fysische band stelt me in staat een wissewas van "Einzelkeiten" (enkelvoudigheden) voor te stellen als een zak grind.

Ge weet, lezer, grind bevat als stof een nog niet tot gruis gemaakte stof die, hoe kiezelig het ook is, niet sterk genoeg blijkt het gat van ons oor te dichten, met het verder reikend luisteren naar een immens scala van verder verguisde grindsoorten in het kanalenstelsel, waar naast de Rijn de Neckar een graag getoonde lijfszuchtige rivierstroom te zien geeft. Mijn opvattingen omtrent deze stroom reiken verder dan Kenia en Oeganda.

De imponerende, toch immens opgelette geniale dictator Amin, die op zuiver lijfsbehoud zonder mededogen zijn weerbare lieden van een offer voor genialiteit voorziet, strijkt hiermee de stof op voor verder lijfsbehoud van mijn ziel, omdat daar verder niet over te tornen is, dat mijn reikend vermogen om black-outs te inkasseren, reeds meerdere malen aan deze gigant een reusachtig verzet heeft gehad.

Immers dacht ik niet, dat altijd een vergaand leven, wat anders denkenden aan de geoloog Plato toespitsen, dan nog is er een reikend tempo in het uitschieten naar een ander alternatief. Dat is het wortelige van het dichten, waarmee ik Athur Peschar met Henk Wortel verwant verklaar. Dezen heten te zijn gedesillusioneerde, waarvoor onderhevig is een gevoel van walgallige distributie van eretekens en kodewaarden.

De trant van schrijven, waarin Plato het dualisme overwint, rust in me uit, het gewaarworden van een geniaal bevinden, te weten de derde mythe.

Plato wordt er voor aangekeken een dualistische opvatting te huldigen over een aantal ideeën, waarin hij de kloof tussen de laatste beginselen niet overbrugt. Menig geniaal schrijver begeeft zich op het terrein van dualisme, doch ik val hier Plato postuum aan, in dit geschrift over de derde mythe, wat een tussenfase kan zijn of worden voor het voorstellingsvermogen of ideeënrijke zieleleven van deze wijsgeer. Het is Plato het, dacht ik, erom te doen een bepaald rustend latend ideeënrijk te behouden, wat bestaat uit meer dan één enkel simpel begrip. Dit verzuim van deze stoutmoedige auteur om een algeheel afgerond kosmisch geestesbeeld uit de pen te laten vloeien, heeft me in werking gezet.

In werkelijkheid is het een groot mens als Plato vergunt, ondanks ontbreken van een gaaf, alles omvattend kosmisch geheel, wat we nu heelal noemen, op zijn naam te zetten.

Toch mag er door een ontstaan van een soort mystiek in zijn leven van enig vruchtbaar zieleleven worden gesproken. Plato leefde van 427 v. Chr. tot 307 v. Chr. Het is dus duidelijk, dat Plato het Christelijke leven niet gekend heeft. In het huidige jaar 1976 leven we temidden van een scala nagelaten werken, van reeds overleden schrijvers, filosofen, geleerden, wijsgeren, genieën, hoe U ze maar noemen wilt.



# ALLERLEI ZAKEN !

## PROF TRIMBOS!?

Vereniging van het behartigen van belangen van misplaatsten

Onze vereniging is al jaren lang op zoek naar mensen, die interesse hebben in c.q. wat willen doen voor de noodlijdende misplaatsten.

Immers, vanwege een te groot gebrek aan werkelijke kommunikatieve mogelijkheden is het funktioneren van de niet bewust gemaakte - en daardoor onbewuste misplaatste binnen een maatschappelijk systeem, dat gebaseerd is op bundeling van plaatsen en geplaatsten, en dat eigenlijk plaatselijk zou moeten zijn, niet naar volle tevredenheid van onze leden.

Daarom hebben wij het nodig gevonden deze enquête aan U voor te leggen met het onbeleeft, doch zeer dringende verzoek deze in te vullen en ook daadwerkelijk in te vullen.

1. Bent U misplaatst? JA/NEE  
Zo ja, waarom niet?  
Zo nee, zie vraag 7a.

2. Hoe stelt U zich op tegenover misplaatstheid:  
a. misplaatsten zijn maf;  
b. ze moeten achter de tralies;  
c. ze moeten met hun tijd meegaan;  
d. je moet ze kunnen plaatsen.

(Doorhalen wat van toepassing is)

3. Kent U misplaatsten in Uw omgeving?  
.....

Indien U deze vraag met nee beantwoordt, moet U zich afvragen of U vraag 1 wel goed hebt beantwoord.

4. Bent U van mening, dat onze vereniging zich uitsluitend moet bezig houden met erkenningsprocedures der misplaatsten, of denkt U meer aan een plaatsingsgericht beleid?

(Deze vraag uitsluitend met JA of NEE beantwoorden)

Ik kan geen W.A.-verzekering afsluiten, had twee keer reactieve depressie. Is U dat bekend?

WIE HEEFT HIER NOG MEER ERVARING MEE?  
SCHRIJF NAAR DE "GEKKEN"KRANT!!!

5. Vindt U onze vereniging misplaatst? ja/nee/geen mening/wel mening, maar niet interessant/doet niet ter zake/wel mening, maar die geef ik niet.

(Doorhalen wat niet toepasselijk is)

6. Heeft U belangstelling voor interne misplaatsten?  
JA/NEE

(Zo ja, zie telefoonboek bij ministerie)

7a Indien U een geplaatste bent, voelt U zich dan op Uw plaats?  
misschien/toch wel/weet ik veel/uiteraard/wie weet.

b Als U bij vraag 1 JA hebt ingevuld ... waarom ook niet?



### ALTERNATIEVE GENEESKUNDE

Antroposofie is een wetenschap, die zich bezig houdt met de menselijke geest en zoveel mogelijk tracht deze te ontplooiën. Zij is ontwikkeld door Dr. Rudolf Steiner die in 1923 te Dornach de algemene antroposofische vereniging oprichtte.

De therapie is tweërlei:

1. Beeldende kunst-therapie (boetseren, schilderen, automatisch schrijven).
2. Bewegingstherapie (Eurhytmie-dans, muziek en spraak).

In Nederland is de Antroposofische Vereniging gevestigd in Den Haag. Er zijn in Nederland artsen, die antroposofische geneeskunde toepassen, waarvan een groot deel praktizerend is. De Nederlandse Vereniging van Antroposofische Verpleegkundigen is te bereiken via de Oranje Nassaulaan 27 in Zeist. De Akademie voor Eurhytmie: Riouwstraat 12, Den Haag.

Het centrum van de vereniging is het Goetheanum te Dornach.

## GRONINGEN

Wat is nazorg? vraagt JAC Groningen zich af, en geeft meteen het antwoord al:

*"Nazorg is volgens ons hulp bij de overschakeling van de psychiatrische inrichting, waar veel voor je geregeld wordt, naar de maatschappij, waar je het weer zelf moet doen.*

*Het is ook hulp bij het veranderen van de situatie waarin je bent vastgelopen, voor je in de inrichting terecht kwam. De situatie, waarin je weer terugkomt als je weggaat uit de psychiatrische inrichting, waarin je moet proberen niet opnieuw vast te lopen. Het is de hulp bij het vinden van een huis, een baan en een inkomen."*

Dat zal wel niet zo best zijn, want die instituten zijn er helemaal niet op ingesteld om daar hulp bij te verlenen, maar het JAC heeft een plan:

*"Wij vinden, dat iedereen die uit een psychiatrische inrichting komt, recht heeft op een volledige nazorg. Wij denken, dat er nu nog veel te weinig aan nazorg wordt gedaan en we willen proberen daar wat aan te veranderen. Om iets te veranderen moeten we eerst weten, hoe de situatie nu is. Daarvoor hebben we de hulp nodig van patiënten en ex-patiënten uit psychiatrische inrichtingen. Wij willen graag weten, wat hun ervaringen met nazorg zijn. Door deze informatie te verzamelen hopen we een duidelijk beeld te krijgen van de toestand.*

*We informeren ook bij instellingen, die met nazorg te maken hebben, wat zij er aan doen. Van dit alles willen we een zwartboek over nazorg gaan maken. Als we kunnen laten zien, waar de dingen fout zijn, kunnen we gaan zoeken naar de manier, waarop ze veranderd kunnen worden."*

Het JAC Groningen vraagt, als U ervaringen hebt met de nazorg, of U dat dan aan hen wilt melden. De redactie van de "Gekken"krant voegt daar aan toe: Laat het niet alleen bij die ervaringen, maar doe er meteen wat suggesties bij voor verbetering, dan kunnen ze meteen aan de slag daar in Groningen.

Adres:  
Projektgroep Geestelijke Gezondheidszorg (nazorg), JAC Groningen.

## DEVENTER

Het Paradijs voor behandelaars op aarde?

Verschenen is een verslag van vier behandelaars op Conolly, een afdeling van het psychiatrisch ziekenhuis Brinkgreven. Over die afdeling hebben wij al eerder geschreven in krant nr. 14.

De staf op Conolly heeft veel aandacht voor hoe mensen met elkaar omgaan, men let er op wat er zich tussen mensen afspeelt en iets minder, wat iemands binnenste roerselen zijn.

Mensen blijken, als je ze zo bekijkt, helemaal nog niet zo gek en de behandelaars richten zich in hun behandeling niet meer alleen op de opgenomen patiënt, maar ook op de omgeving (thuis en ook in de kliniek).

We waren al zeer lovend in het artikel en vooralsnog blijven we dat.

Wel rijst er bij ons weer enige scepsis bij het nu verschenen rapport: vier behandelaars doen omstandig uit de doeken hoe ze werken, wat ze denken bij het werk, wat ze ervaren. Allemaal prachtig, voorbeeldig zelfs, maar de patiënten, waar het allemaal om begonnen is, komen in het rapport niet aan het woord. Dat is jammer, want daarmee is het betoog van de enthousiaste behandelaars danig ontkracht.

Het voorwoord van de geneesheer-directeur Stein - de weifelende schokker (zie krant 22) - doet weer lullig aan. Hij noemt de werkwijze van Conolly:

*"een zinnige vorm van behandelen van patiënten en hun directe omgeving" en "Het is één van de veranderingsvormen, die zich aan het voltrekken zijn binnen de psychiatrie, waar ruimte voor moet zijn of moet worden gemaakt".*

Kortom, de toon van: eigenlijk niets nieuws, geen revolutie, gewoon andere aanpak, en, aldus Stein: *"De biologische aspecten worden niet verwaarloosd"* (Wat betekent dat, Stein? Heb je je schok-apparaat op het oog?). Enfin, de bedoeling van het verslag is een evaluatie geweest van de ontwikkelingen binnen het paviljoen Conolly, en daar ontbreekt dus het een en ander aan. Er is aanvulling nodig en de "Gekken"krant roept de patiënten van Conolly op om via de krant hun belevenissen kenbaar te maken, want ook de "Gekken"krant is een vurig aanhanger van de zowel

in- als extramuraal-lees-en-schrijf-kommunikatie-interaktie-model-via-systeem-benadering: allemaal schrijven dus, dan pikt de omgeving ook nog een graantje mee.

(Het rapport Conolly is te bestellen bij Psychiatrisch Ziekenhuis "Brinkgreven", Brinkgreverweg 248, Deventer.)

## 'ALLE MENSEN HEBBEN STEMMEN, SLECHTS SOMMIGE KUNNEN ZE HOREN.....'

Hierbij doe ik een oproep aan mensen, die verpleegd zijn of waren en medicijnen krijgen of kregen tegen "stemmen horen".

Mijn eigen ervaring is, dat deze mensen meestal FLUANXOL krijgen toegediend. FLUANXOL "helpt" echter niet tegen de "stemmen" van de terreurbende, waar ik mee te doen heb en waarvan ik weet, dat vele mensen slachtoffer zijn. Deze "stemmen" ontzien zich niet hun slachtoffers op alle mogelijke mensonwaardige manieren te kwellen, waaronder intimidatie (zoals: "Je moet opgenomen worden!").

Klachten over deze "stemmen"-praktijken heb ik in tamelijk uitgebreide vorm doen toekomen aan verschillende mensen en instellingen, die belast zijn met de gezondheidszorg. Een onderzoek is ingesteld.

In afwachting van nadere berichten zou ik graag in contact komen met medeslachtoffers van dit soort "stemmen".

Ik vraag hen mij s.v.p. hun naam, adres en eventueel telefoonnummer te doen toekomen en vermelding (graag zeer summier) van de omschrijving van de werkwijze van de "stemmen", p.a. de "Gekken"krant, Aktie tegen "Stemmen", Postbus 3286, Amsterdam.

Als U mij daardoor aangeeft, dat U een slachtoffer bent van dezelfde soort "stemmen", zal ik graag nader contact met U opnemen/laten opnemen door een echte psychiater, een fijne man; ik leef nu, dank zij hem, zonder FLUANXOL en begin weer mezelf te worden! Bij voorbaat alvast hartelijk dank voor Uw hulp in de strijd tegen de "stemmen", die niet gauw genoeg kunnen worden gesmoord.

## OOSTGRENSTWEST

In Duitsland deugt het niet, dat kan niet vaak genoeg gezegd worden. Maar wel even aangeven waar en hoe het precies mis zit: dat doet het Medies Juridisch Comité Politieke Gevangenen:

*"Wij vragen Uw aandacht voor het nieuwe informatie-bulletin van het Medies Juridisch Comité Politieke Gevangenen, dat deze week is verschenen in de vorm van een thema-nummer: "Politieke Psychiatrie". In deze brochure, samengesteld door een werkgroep bestaande uit een psychiater, arts, bioloog, enige psychologen en juristen, worden een aantal aspecten van het veelomvattende scala van onderdrukingsmethoden in onze "vrije" westerse samenleving nader onder de loep genomen. De nadruk ligt daarbij op het misbruik van psychologische en psychiatrische technieken, veelal gesteund en gesanctioneerd door justitiële beslissingen. De ontwikkeling van de psychiatrie wordt geanalyseerd en gekorreleerd aan de specifieke behoeften van onze samenleving. In een aantal stukken wordt het één en ander toegespitst op de wijze, waarop de Bondsrepubliek met zijn politieke gevangenen omspringt; aangetoond wordt onder andere op welk een wetenschappelijk geraffineerde wijze de staat volgens het programma zijn politieke tegenstanders tracht uit te schakelen; isolatie en sensorische deprivatie, perfecte methoden om mensen psychisch en lichamelijk te vernietigen.*

*Het fenomeen "hongerstaking" - laatste wapen van de gevangene om zich te verzetten - wordt nader bekeken, met name de rol en de functie, die medische en juridische autoriteiten hierbij vervullen."*

Deze lijvige brochure (125 pag.) kost f 6,-- en is te bestellen bij het Medisch Juridisch Comité door overschrijving van dit bedrag + f 2,-- verzendkosten op postgiro 3416201.

